

LEGENDA

1. Wspólny katalog odmian gatunków roślin rolniczych jest publikowany zgodnie z postanowieniami art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnego katalogu odmian roślin rolniczych ⁽¹⁾, ostatnio zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾.

W związku z wejściem w życie Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG), wspólny katalog obejmuje również odmiany z krajów EFTA spełniające wymogi tego porozumienia ⁽³⁾.

Niniejszy katalog zawiera wszystkie odmiany, których materiał siewny, stosownie do art. 16 wyżej wymienionej dyrektywy, nie jest przedmiotem – w EOG – ograniczeń w obrocie odnoszących się do odmiany, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 16 ust. 2 i art. 18 wyżej wymienionej dyrektywy.

2. Wspólny katalog odmian gatunków roślin rolniczych został opublikowany po raz pierwszy dnia 21 lipca 1975 r. ⁽⁴⁾. Niniejsze 25. pełne wydanie katalogu zastępuje 24. pełne wydanie ⁽⁵⁾. Zestawiono w nim odmiany, które od dnia 4 stycznia 2007 r. najpóźniej ⁽⁶⁾ nie są już przedmiotem ograniczeń w obrocie, odnoszących się do odmiany, na terytorium całego EOG, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w wyżej wymienionej dyrektywie.
3. Katalog podzielony jest według gatunków objętych dyrektywą. W obrębie każdego gatunku lub – gdzie dotyczy – podgatunku wyszczególnia on odmiany w porządku alfabetycznym przyjętych dla nich nazw odmian. Są to:
 - a) nazwy, pod którymi odmiana jest oficjalnie zarejestrowana w państwach członkowskich lub państwie EFTA; zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2002/53/WE, nowe odmiany mogą zostać zarejestrowane w państwie członkowskim lub państwie EFTA wyłącznie pod jedną nazwą. Ta sama odmiana może zostać zarejestrowana w innym państwie członkowskim lub państwie EFTA pod inną nazwą tylko w uzasadnionych przypadkach;
 - b) inne nazwy, pod którymi materiał siewny odmiany nadal znajduje się w obrocie (stare odmiany).

Dla ułatwienia, gdy materiał siewny jednej odmiany jest wprowadzany do obrotu pod kilkoma nazwami, została wybrana jedna nazwa formalna. Z reguły nazwa ta jest oficjalną nazwą nadaną odmianie w pierwszym znanym kraju rejestrującym. Wszystkie szczegóły dotyczące odmiany zostały umieszczone pod tą nazwą.

Dla innych nazw odmian przy odpowiedniej nazwie formalnej została umieszczona adnotacja.

4. Katalog zawiera cztery kolumny:

- kolumna 1: „Odmiana”,
- kolumna 2: „Kraj rejestrujący należący do UE”,
- kolumna 3: „Kraj rejestrujący EFTA” (obecnie Islandia i Norwegia),
- kolumna 4: „Uwagi”.

Kolumna 1 zestawia wszystkie nazwy odmian w porządku alfabetycznym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1.

⁽³⁾ Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, 1992.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 164 z 21.7.1975, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 68 A z 21.3.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ 7. suplement do 24. pełnego wydania (Dz.U. C 1 A z 4.1.2007, str. 1).

Dla nazw formalnych informacje odnoszące się do odmian są podane w czterech kolumnach w sposób wyjaśniony w ust. 5.

Dla innych nazw w kolumnie 4 umieszczona jest adnotacja do nazwy formalnej, jak pokazano na następującym przykładzie:

BETA VULGARIS L.

1	2	3	4
Matura			= Matador

5. W przypadku nazw formalnych następujące informacje odnoszące się do odmiany przedstawiono w czterech kolumnach:

5.1. Kolumna 1

Bezpośrednio pod nazwą formalną zostały powtórzone (w porządku alfabetycznym) i poprzedzone myślnikiem inne nazwy tej odmiany, pod którymi oficjalnie zarejestrowano ją w państwach członkowskich lub państwie EFTA; podano tylko jedną na kraj rejestrujący.

Dla nazw odmian nieuwzględnionych patrz: pkt 5.3.

5.2. Kolumny 2 i 3

- Gwiazdka pojawia się przed skrótem każdego państwa członkowskiego lub państwa EFTA posiadającego oficjalnie zarejestrowaną odmianę.
- Gdy rejestracja opierała się wyłącznie na kryteriach odrębności, wyrównania i trwałości oraz pod warunkiem, że odnośna odmiana była zarejestrowana w innym państwie członkowskim lub państwie EFTA z wyjątkiem wartości gospodarczej, gwiazdka pojawia się w nawiasie.
- W większości przypadków za skrótem państwa występuje liczba. Liczba ta określa podmiot odpowiedzialny za zachowanie odmiany w kraju rejestrującym. Nazwy podmiotów odpowiadających tym liczbom umieszczono w załączniku zatytułowanym „Wykaz podmiotów odpowiedzialnych za zachowanie odmian oraz instytucji posiadających wykaz tych podmiotów”.
- Jeśli „x” zastępuje tę liczbę, oznacza to, że istnieje kilka podmiotów uważanych za odpowiedzialne za zachowanie odmiany w kraju rejestrującym. Ich nazwy można uzyskać od instytucji wskazanej w wykazie dla odpowiedniego państwa członkowskiego lub państwa EFTA.
- Gdy liczba lub „x” są podkreślone, oznacza to, że odnośne podmioty są także odpowiedzialne za zachowanie odmiany w innych krajach rejestrujących, dla których gwiazdka pojawia się bez liczby lub „x”.
- Wyżej wspomniane przypisy zostały podane w wierszu odpowiadającym nazwie, pod którą odmiana została oficjalnie zarejestrowana w odnośnym państwie członkowskim lub państwie EFTA (patrz. 5.1).

5.3. Kolumna 4

W kolumnie tej zostały podane następujące informacje:

- ploidalność odmiany zaznaczono odpowiednio literą „D” (diploid), „P” (poliploid lub triploid) lub „T” (tetraploid);

- ploidalność zarówno komponentów męskich, jak i żeńskich w produkcji nasiennej buraka cukrowego i pastewnego ustalono następująco:

(1)	$2n$	diploid bez męskiej sterility
(2)	$2n \times 2n$	diploid męskosterylny x zapylacz diploidalny
(3)	$4n \times 2n$	tetraploid męskosterylny x zapylacz diploidalny
(4)	$2n \times 4n$	diploid męskosterylny x zapylacz tetraploidalny
(5)	$2n \times (2n + 4n)$	diploid męskosterylny x zapylacz anizoploidalny
(6)	$4n$	tetraploid bez męskiej sterility
(7)	$2n + 4n$	anizoploid; (diploid bez męskiej sterility + tetraploid bez męskiej sterility);
- odmiany jednokielkowe i wielokielkowe są oznaczone odpowiednio literą „m” i „M”,
- odmiany mieszańcowe są oznaczone literą „H”,
- nazwy nieuwzględnione w pkt 5.1 zostały podane w porządku alfabetycznym, a za nimi umieszczono skrót dla państwa członkowskiego lub państwa EFTA, w którym ta nazwa jest używana;
- nazwa dłużej niedozwolona zgodnie z postanowieniami pkt 3 lub która została skorygowana, lecz była wyszczególniona w poprzednim wydaniu katalogu, została podana tylko dla informacji, poprzedzona skrótem „ant”,
- autoryzacje zakazujące obrót materiałem siewnym danej odmiany (patrz art. 16 ust. 2 lub art. 18 dyrektywy) są oznaczone skrótem „ex”, za którym podano skrót państwa członkowskiego lub państwa EFTA oraz datę autoryzacji; jeżeli ta autoryzacja jest ograniczająca, pojawiają się litery „lim”,
- gdy odmiana została skreślona z katalogu oraz okres dla kwalifikacji i obrotu materiałem siewnym dozwolony jest zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2002/53/WE, czas trwania tego okresu powinien być określony poprzez datę wygaśnięcia, poprzedzoną literą „f”.

Inne informacje są podawane na bieżąco w spisie przypisów.